

Sahibi : **Turhan BOZKURT**

Yazı İşleri Md. : **Rebi YURDATAP**

Hazırlayanlar : **Tolun AY, Hayri CANER, Kudret YÜKSEL, Orhan ÖZTÜRK**

YAZI ALIŞI : **Sadr ALIŞIK, Tolun AY, Hayri CANER, Ülkü ERAKALIN, Oğuz EROL, Bertan KAM-OĞLU, Oktay OKAN, Ağah ÖZGÜÇ, Güngör ÖZSOY, Yücel ÖZTÜREN, Orhan ÖZTÜRK, Halil REFIG, Meriç SAYIN, Engin SUNAR, Özyay SUNAR, Erol TAY-ERİ, Doğan TURAL, Engin ÜNSAL, Melih VASSAF, Küvet Yüksel, Kaya A. ZEREN.**

FOTOĞRAFLAR : **BELLÂ FOTOĞRAF Stüdyosu, Fazıl DURUKAN (T. A. P.) ve Foto STİL.**

IDAREHANE : **Cağaloğlu, Servili Mescit Sk. Kurtiş Hanı No. 107.**

Abone bedeli : 60.— T.L. (Bir yıllık). İlan bedeli : Cmt. 20.00 T.L.

İLAN MURACAAT : **ÖZGÜ REKLAM : 22 38 71**

İç sayfeler dizgi ve baskı : **ERCAN Matbaası**

Kapak kılıçları : **Birlik Kişisi - Nişah Hızlan**

Kapak baskısı : **Karadeniz Matbaası. Tel: 22 91 08.**

Tablo baskı : **APA Ofset Basım ve**

Ön kapak : **Fatma GİRİK (Foto : BELLÂ)**

Arka kapak : **Orhan GÜNGÖR (BELLÂ Fotoğraf Stüdyosu)**

Renkli Tablo : **Belgin DORUK (Foto : STİL)**

SAMI ERHAN (Çorum) Yazılarınızdan bazıları yayınlandı. Bu konudaki yakın alakınıza teşekkür ederiz. Yeni yazılarınızı bekliyoruz. Selâmlar.

NERMIN AÇI ÇELİK (İzmir)

Mektubunuz Sizin köşenizde yayınlanacak nitelikte bulunmamıştır. Özür diler, yeni yazılarınızı bekleriz. Selâmlar.

MUSTAFA PAMUK (Mardin)

Yeni mükemmeliyetinizi beklemeyi rica ederiz. Selâmlar.

ADNAN CÖNKER (Şahin)

Maalesef müsabakaya katılarak edindiğiniz fotoğraflarını iade edemiyoruz. Selâmlar.

SEYHAN ÖZ (?)

Mektubunuzda açık adres bulunmadığından yayımlanamıyoruz. Selâmlar.

K. K. (?)

Mektubunuzda sarif olarak isim ve adresinizi yazmadığınız için, mektubunuz imha edilmiştir. Selâmlar.

HAKKI MAHMUT BAKER (Kerkük)

Mektuplaşmak istediğinizi bildiriyorsunuz. Adresinizi yayımlıyoruz. Sizinle mektuplaşmak isteyenler, size herhalde yazacaklardır. Selâmlar.

HAKKI MUHAMMED BAKER (Salihli)

SAHRA Caddesi, Kerkük (İRAK)

SELÂHATTİN VELİOĞLU (Kütahya)

Hüseyin Peyda'nın röportajı yayınlanmıştır. Selâmlar.

YILMAZ KURAL (Yassıada)

Arzunuz yakın zamanda yerine getirilecektir. Yakın alakınıza teşekkür ederiz. Selâmlar.

NEŞET DURSÜN (İzmit) Yakın alakınıza teşekkür ederiz. Yazınızda sizlere yenilikler sunacağımız gayet tabiidir. Selâmlar.

MEHMET ORAĞ (Karaköy)

İlfillatlarınıza teşekkür ederiz. Nilüfer Sezer'in nilâh merasimine ait fotoğraflar dergimizde yayınlanmıştır. Selâmlar.

HÜSEYİN DAĞCI (Meriç)

Boş bir otul açmadık. Yakın malûmat edindiğimizi sanıyoruz. Selâmlar.

HÜSEYİN GÜNEŞ (Çeremköy)

Mektubunuzun mahiyeti anlaşılmamıştır. Tafsillatlı mektubunuzu bekliyoruz. Selâmlar.

EMEL KULTUK (Şehir)

Müşlik Kenter hâlen Anadolu ve Kıbrıs turnesinde olduğu için sorularınızı kendisine soramadık. Döndüğünde soruların cevabını bu sütunlarda bulabilirsiniz. Yakın alakınıza teşekkür ederken, cevabımızın gecikmesinden dolayı özür dileriz. Selâmlar.

YAŞAR ÖZEN (?)

Gelen mektuplara cevap verdikten sonra imha ediyoruz. Bu sebeple bahsettiğiniz mektubun bulunmadık. Aynı isimde bir başka şahıs bulunmasını tabii kurduğumuz. Selâmlar.

RUHİ AG (Zonguldak)

Sizin de bildiğiniz gibi, Artist Yarımamız sona ermiştir. Bu bakımdan fotoğraflarınızın yayınlanması imkânsızdır. Selâmlar.

BİROL İŞİN (?)

Bahsettiğiniz Artist Yarışması nihayetlenmiş ve sonuçları da dergimizde yayınlanmıştır. Selâmlar.

SAMİ FÖNMEZ (Malatya)

Dergimiz hakkında ilti-

fatlarınıza teşekkür ederiz. Selâmlar.

OKTAY AHI (Gaziantep)

Mektubunuz Sizin köşenizde yayınlanacak nitelikte olmadığından yayımlanamıyoruz. Selâmlar.

AYŞE ÇINLAR (Kurtuluş)

Yurd dışından ve bilhassa Kıbrıs'dan arkadaşlarla mektuplaşmak istediğinizi yazıyorsunuz. 24 Ekim 1944'de İstanbul'da doğmuşsunuz. Pul, kartpostal koleksiyonunuz var. Yabancı memleketlerin örf ve âdetlerini öğrenmek, oralara ait enteresan bilgileri toplamak, arzusundasınız. Seyahat etmek, roman, dergi, gazete okumak da zevkleriniz arasında. Mektuplaşacağınız arkadaşların kıymetini de artıyorsunuz. Adresi-

nizi yayımlıyoruz. Ümit ederiz ki, size yardımcı olacak kız arkadaşlar mektup yazacaklardır. Selâmlar.

AYŞE ÇINAR (Kırkâhya Sok. No. 53/1 Kurtuluş — İstanbul)

ASIM NALBANT (Bursa)

Bahsettiğiniz şiir, Edgar Allan Poe adlı şairindir. Selâmlar.

BERRİN DOĞAN (Gebze)

Şiiriniz maalesef Sizin Köşenizde yayınlanacak değerde bulunmamıştır. Selâmlar.

NURETTİN ŞEKER-SÖZ (?)

Orhan Günşiray'ın adresi: Beyoğlu, İstiklâl Caddesi - Narmanlı Yurdu 390 Kapı: 4 İstanbul'dur. Selâmlar.

EŞREF KOLÇAK - GÖKSEL ARSOY - AYHAN IŞIK
«Aslar» dan üçü!..

« Aslar »

Bu sezon sinema dünyamızın en çok film çeviren beş erkek oyuncusuna «Aslar» deniliyor artık. «Aslar» aşağı, «Aslar» yukarı... Kim bu aslar, diyeceksiniz. Hemen bu aktörlerin adlarını sizlere sıralıyalım: Orhan Günşiray, Göksel Arsoy, Eşref Kolçak, Fikret Hakan, Ayhan Işık... Hâlen, Pesen Film'in «Çapkınlar», As Film'in «Bedavacılar Kırılı» adlı kordelâlarında oynayan Orhan Günşiray, asların en faal elemanlarından biri sayılıyor. Biz ona asların lideri demekten kendimizi alamıyacağız Günşiray'ı hemen takip eden Göksel Arsoy da sezonun en çok film çevirenlerinden... Genç ve yakışıklı jönümüz Uğur Film'in «Sabah Olmasın» adlı kordelâsında Nilüfer Aydan ile beraber oynuyor... Yılın başarılı aktörü Eşref Kolçak ise, Erman Kardeşler'in «Gelin Alay» adlı kordelâsında

Belgin Doruk'la beraber... Fikret Hakan da AND Film'in «Şeytanın Kılıcı» nı bitirmek üzere... Geçen sezon ancak iki filmde seyrettiğimiz, Türk perdesinin değerli aktörü Ayhan Işık da bu sezon prensiplerinden oldukça fedakârlık etmişe benzer. Be-Ya Film'in «Otobüs Yolcuları» ve Acar Film'in «Ya Ben, Ya O» adlı kordelâlarında oynayan aktörü yeni anlaşmalar bekliyor. Esasen «Aslar» ın bütün hususiyetleri de burada ya. Bir film bitmeden birçok şirketlerle yeni filmler için anlaşmalar yapmak... Gelecek sezonda sinema seyircisi, Orhan Günşiray'lar, Göksel Arsoy'lar, Ayhan Işık'lar, Fikret Hakan'lar, Eşref Kolçak'lar seyretmeye doymazsa, gelecek yaz sezonu için her aktöre yirmi filmi şimdiden garanti etmeliyiz... Bununla beraber film kritikleri ve sinema yazarları, Türk Sineması'nın hiç olmazsa oyuncu yönünden dengeyi bulmasını

arzu ederlerken, onların hiç durup dinlenmeden film çevirmelerine ateş püskürtüyorlar... Öyle ki, birçok yazarlar kışın yapacakları filmler için şimdiden kalemlerini keskince bilemektedirler... Tanrı «Aslar» ı onların kalemlerinden korusun...

Yazın tadını çıkaranlar

İstanbul'da bir gurup var ki, yazın tadını çıkarmaya azmetmiş görünüyorlar... Daha çok tiyatro sanatçılarının bulunduğu bu gurubun kahramanları, geçen cumartesi günü Caddehoşan plaj ve gazinosunda karargâh kurmuşlardı... Şehir Tiyatrosu'ndan Gülen Kıpçak, Tolga Aşkın, Gül Gülgün, eşi Oktay Milor, Sevil Uluyol, Suna Pekuysal ve Deniz Uyguner ile bir «SİNEMA» yazarının bulunduğu topluluk geç vakitlere kadar eğlendiler... Aksam geç vakit bu guruba, değerli jönümüz Orhan Günşiray, «SİNEMA» yazarlarından biri daha ve aktris Perihan Tedü katıldılar... Gece yarısına kadar, danslar edildi, eğlenildi ve bol bol güldü... Şimdi bu kalabalık gurup her cumartesi sabahı Şile'ye gidip pazar akşamı dönüyorlar... Bu arada gurubun gözde çifti Gül

Gülgün ve Oktay Milor, düğün davetiyelerini hazırlamış bulunuyorlardı... Dergimizin baskıya verildiği şu sırada bir davetiye de bizim elimize geçmiştir... Davetiye göre bu mesut çift, 11 Temmuz sâhı günü dünya evine girmiş olacaklar... Dileğimiz, bir yakıtta kocamaları...

GÜL VE OKTAY
Yazın tadı çıkıyor!..

SİTECİLER LARNAKA'DA

Müşfik, karşılayıcı İsmet Güney, Yıldız, Çolpan...

Siteciler Kıbrıs'ta

Günlerden pazartesi ve vakit öğle... Kıbrıs en sıcak günlerinden birini yaşıyor... Larnaka limanına toplanan ve saatlerden beri Site oyuncularını karşılamaya hazırlanan yüzlerce meraklının umurunda bile değil bu sıcak...

Nihayet saat tam 14.00'te Devlet Deniz Yollarının Marmara vapuru ufukta görüldü. Meraklıların heyecanı son haddini bulmuştu. Site Tiyatrosu oyuncularından Yıldız

ve Müşfik Kenter, Çolpan İlhan, Çiğdem Selçuk, Şükran Güngör, Genco Erkal Kıbrıs'a geliyorlardı...

Site oyuncularını, vapura çıkan Güzel Sanatlar Derneği idarecileri karşıladılar. Gümrük muamelesi uzun sürmesine rağmen, EOKA tedhişçiliğinden kalma bir kanunla, sahnede kullanılan oyuncak bir tabancanın memurlar tarafından alıkonması Site men suplarını sinirlendirmede de-ğil...

Gümrük salonundan çıkan

Site'cileri dışarda bekleyen kalabalık âniden sarıverdi. Bilhassa Kıbrıs'ta gösterilen filmleriyle halk tarafından tanınan ve çok sevilen Çolpan İlhan'ın hayranları büyük bir yekûn tutuyordu. Elleri defter ve kalemleri durmadan imza istiyorlardı. Vapur yorgunluğunu henüz üzerlerinden atamadan, halk tarafından bir hayli tartaklanan Çolpan'ın yüzünden buram buram ter akıyordu... O'nu, hayranları arasından güç belâ Güzel Sanatlar Derneği idarecileri kurtarabildiler. Hususî otomobilleriyle Lefkoşe'nin yolunu tutmuşlardı...

Lefkoşe Yıldız Hotel'in etrafını yine yüzlerce meraklı sarmıştı. Herkes, Site oyuncularının gelmesini bekliyordu. Nihayet, Türkiye'nin en çok sevilen tiyatro sanatçılarını bünyesinde bulunduran bu topluluk otele varmıştı...

Aynı akşam şehrin en lüks Bedevi Pastahanesi'nde Kıbrıs'ın, Türk, İngiliz ve Rum basın mensuplarına tanıştıran Site oyunları, bilhassa temiz İngilizcesiyle Yıldız Kenter, gazetecilerin üzerinde çok iyi bir intiba bıraktılar...

Ertesi gün, üç lisanda çıkan sekiz günlük gazete Site oyuncularına ait fotoğraf ve yazılarına ön sayfalarında bol

bol yer vermişlerdi... Site'li-ler Lefkoşe'de Halk Açık Hava Tiyatrosu'nda dört akşam üstüste temsil verdiler ve sırasıyla «Öfke», «Evdeki Yabancı», «Salıncakta İki Kişi» ve «Yarın Cumartesi» adlı eserleri başarıyla oynadılar...

Kıbrıs sanatseverleri tarafından şimdiye kadar adayı ziyaret eden hiçbir tiyatro topluluğuna gösterilmeyen rağbet, Site Tiyatrosu'na gösterilmiş ve her akşam tiyatro salonu hınca hınç dolmuştur. Yüzlerce kişi, her akşam dışarda kalmış ve bilet bulamamıştır... Site Tiyatrosu'nun hasılatları gişe rekoru teşkil etmiştir...

Kıbrıs Cumhurbaşkanı Muavini Dr. Küçük, Türk Cemaat Meclisi Başkanı Rauf Denktaş, eşleri, T. C. Kıbrıs Büyük Elçisi Emin Dervana, Türk Bakan ve mebusları ile Kıbrıs'ta bulunan Türk Alayı subayları ve eşleri, Türk cemaatinin ileri gelen aileleri, her akşam en ön sıraları doldurmuşlar ve temsilleri zevkle seyretmişlerdir...

Bir çetenin hikâyesi

Zayıf ve esmer genç, oturduğu sandalyeden kalktı... Pencereden gelen güneş, masasının üzerine vuruyordu... Storları indirdi... Tekrar yerine oturdu... Düşünceliydi... Aynı zamanda üzgün de görünüyordu... Masasının üzerinde duran «Fikret Uçak» imzalı mektubu bir daha okudu...

Mektup ve «Sanatçılar Çetesi» adı onu gerilere, kış aylarına kadar götürüyordu... Bunu hatırladı... «Mahalle Arkadaşları» adlı kordelânın set röportajına gitmişti... Orada, şimdiye kadar hiçbir filmin setinde görmediği samimî ve sıcak bir alâkayla karşılaşmış ve buna çok memnun olmuştu. Gerek rejisör Metin Erksan ve gerekse filminde çalışan Kadir Savun, Suphi Kaner, Semih Sezerli, Erol Taş, Efgan Efekan adlı aktörler, filmin prodüktörlerinden Kemal İnci, reji asistanı İsmet bu samimî havanın yaratıcı-

SANATÇILAR ÇETESİ
Yazık oldu...

larından olmuşlardı... Bunu takip eden günlerde genç yazar, bu toplulukla samimiyetini ilerletmiş, bu şahıslarla temas kurarak sinema ve sanat konusunda çeşitli münakaşalar, tartışmalar yapmıştı...

Halbuki «Mahalle Arkadaşları» ekibinin as elemanları daima beraber kalmışlardı... Arkadaşlık günlük yaşayışlarında da devam ediyordu... Bu ne kadar sevindirici bir şeydi... Genç yazar, bu topluluğun lokali haline gelen Cankurtaran'daki Erol Taş'ın kahvesine gittiği bir gün, kendisine verilen fotoğrafı, çalıştığı dergide yayınlamak üzere aldı... Fotoğraf, bu topluluğun as elemanlarını bir arada gösteriyordu... Bir seyyar fotoğrafçı tarafından çekilmişti...

Ertesi gün, yazar fotoğrafa ait kısa bir yazı hazırladı... Bu topluluğun faaliyetlerinden söz ediyor ve aynı zamanda da, uzun zamandan beri isimsiz kalan bu topluluğa bir de isim takıyordu: «Sanatçılar Çetesi»... «SİNEMA» dergisinin 14 Haziran tarihli sayısında çıkan bu yazıyla, uzun süren bu arkadaşlıklar artık bir isim altında ve bir gaye uğruna birleşmiş oluyorlardı...

Günler geçtikçe, «Sanatçılar Çetesi»nin adı duyuluyor, şöhreti artıyordu... Bir hafta içinde Çete, reisleri Metin Erksan'ın arzusu üzerine, Ağaça'ya, değerli âzâları Kadir Savun'a baskına gittiler... Yazar, o baskına dergisi adına katılmıştı... O gün gördü ki, Çete âzâları birbirlerine gerekten bağlı ve birbirlerini seven kimselerdi... Buna bir kere daha inanmıştı.

Fakat, baskını ve baskına katılan «SİNEMA» yazarının çete ile olan ilgisini çekemiyen bazı insanlar, bu samimiyetten hoşlanmamışlardı... Bunun üzerine Çete'yi istismara kalkıştılar... Geçen hafta çıkan bir dergide bu kişiler içlerini olduğu gibi ortaya döktüler... «Ganimet», «beleş», «erkete» ve «yağma» gibi kelimelerin süslediği bu yazı, «Sanatçılar Çetesi»ne

tamamıyla bir eşkiya çetesi havası vermekle, emeline ulaşmış oluyordu... Böyle bir davranışın çete leri gelenlerini uyarması ve durumu hemen tektip etmeleri beklenirdi...

Şu anda genç yazarın masasının önünde duran mektup da bu uyanıklığın bir örneği... İşte beklediği tektip gönderilmişti... Gönderilen bu tektibin bir kopyası da önündeydi... Dayanamadı... Bir daha okudu...

Hayır... İnanamıyordu... Tekzip tektipten başka herşeye benziyordu... Bir kere Çete'nin mutlak hâkimi olarak bildirilen reis Metin Erksan'ın bu tektipte adı yoktu... Ayrıca sanat'la yakından veya uzaktan ilgisi olmayan birtakım insanlar çetenin âzâsı olarak gösterilmişti... Çetenin mezkûr yazıyı tektip etmesi gerekirken, bir sandalye davası ortaya konulmuş ve hakikaten çete, âzâlıkları yağma etmiye başlamıştı...

Ankara'dan gelenler

Geçtiğimiz hafta içinde Ankara Devlet Bale'sinden üç yıldız, Umran ve Rezzan Kardeşler ile Zuhâl Atatural şehrimize gelmişlerdir. kış sezonunda şehrimizde oynanan «Coppelia» balesinin çok be-

ğenilen bu üç genç kıızı kaldıkları müddet zarfında bol bol denize girip, Ankara'nın kızgın sıcakını unutmaya çalışmışlardır...

Küçük Oya'nın yaş günü

Temmuzun beşinci günü olan çarşamba günü, değerli tiyatro ve sinema aktörümüz

Abdurrahman Palay ve eşi Özen Palay, kızları Oya Palay'ın birinci yaş gününü Şile'de kutlamışlardır.

O gün şehirde, film çalışmalarında bulunan aktör, akşam üzeri saat beşte hususî otomobiliyle Şile'ye hareket ederken yanında iş arkadaşı Saltuk Kaplangı ve «SİNEMA» yazarı vardı...

ABDURRAHMAN PALAY
Şile'deki yaş günü...

GÜLRİZ SURURİ
Engin'le buluştu!

İzmir'de buluşanlar

Son asrın büyük aşklarından biri... Sakın, Madam

Simpson veya Edward sanmayın... Tiyatromuzun unutulmaz Hamlet'i Engin Cezzar ile, Gülriz Sururi'den bahsediyoruz... İki genç geçen hafta içinde İzmir'de buluştular ve yirmi dört saat birbirlerinden ayrı kalmanın hasretini giderdiler... Gülriz Ege turnesinden sonra İzmir'e gelmiş ve Engin de askerliğini yaptığı Denizli'den izinli olarak ayrılmıştı... İzmir'de buluşmaları bir hayli enteresandı... Unutulmaz bir yirmi dört saati bu... Bizimkiler ikinci bir yirmi dört saate hazırlanıyorlardı ki, eğitim merkezine giden Engin Cezzar söz verdiği halde dönmedi... Tabii Gülriz de buna hayli üzüldü...

Madam Pıt Pıt'a ihanet

Geçen perşembe günü, o yağmurlu havada Büyükkada iskelesine yanaşan vapurda, Reha Yurdakul da bulunuyordu... Genç aktörün iskelede, etrafına bakmadan hızlı adımlarla ilerlediğini görenler «Mutlaka o güzel kıızı düşünüyor,» demekten kendilerini alamadılar. Sözde Reha Yurdakul, Ada'da demirli bulunan Madam Pıt Pıt'ı ziyarette gelmişti... Aslında madalyonun bir de arka yüzü vardı... Aşkına dair çevreye en ufak bir ip ucu vermekten kaçınan aktör, aslında güzel bir kıızı seviyordu... Kışın Feriköy'de, yazın Büyükkada'da oturan genç kız da ona delicesine âşıkı... Âşıktı ama, ailesi bu izdivaca razı olmuyordu...

Böylece, onlar da gerek Feriköy'de ve gerekse Ada'da gizlice buluşuyor ve geziyorlardı... Hele Ada'da buluştukları geceler emsalsizdi... Yurdakul kaldırımın bir yanında, genç kız da öteki kaldırımda yürürler, yol artık Dil'e veya Çamlara çıkınca yanyana gelirlerdi... Herhalde o fırtınalı, kötü havada, o perşembe günü Reha Yurdakul yine sevdiği insanı ziyarette gelmişti, Madam Pıt Pıt'a değil... Şimdi, sinema çevresinde Reha

Yurdakul'un Madam Pıt Pıt'a ihanetinden söz ediliyor... Rivayetlere göre de, hafta içinde, günlerden bir gün Madam Pıt Pıt bu yeni sevgiliye tahammül edemiyerek, intihar etmek istemiş... Hatta o sırada, Reha Yurdakul ve sevgilisi de onun yanındaymışlar... Bununla beraber delik daha fazla büyümeden kapatılmış ve böylece Madam Pıt Pıt'ın intiharı önlenmiştir...

Samimiyet

Tiyatrocular arasında daima bir geçimsizlik ve kıskançlık olduğunu söyler, dururlar... Halbuki tiyatrolarımız sanatçıları daima birbirlerini sever ve sayarlar... Geçenlerde İzmir'e giden Dormen Tiyatrosu sanatçılarını, İzmir'de temsilleri sona eren Site oyunları otelde ziyaret ederek iyi şanslar dilediler... «İkinci Baskı» piyesinin ilk gecesine, bir de nefis buket gönderen Site sanatçılarının bu güzel jesti Küçük Sahne'lileri pek fazla mütehassis etti... Ama asıl samimiyet Site'cilerin dönüş günü oldu. Uçakları dokuzda kalkacak olan aktörlerden Müşfik Kenter, Kâmrân Yüce, Şükran Güngör sabahın beş buçuğun-

da Küçük Sahne sanatçılarının oteline giderek Haldun Dormen'i uyandırdılar ve üç saatine kadar onunla sohbet ettiler...

Altan'lar

İzmir'de bu sezon karargâh kuran sanatçılar da bir hayli fazla... Başarılı oyunlar veren Dormen Tiyatrosunda da sıra hasreti belirdi... Bu hasreti gidermek için de İstanbul'dan eş-dostlar soluğu İzmir'de alıyorlar... Haldun Dormen'in eşi Betül Dormen'in İzmir'e gelişinden iki gün sonra Altan Erbulak'ın eşi ve kızı da İzmir'deki sevgililerine kavuştular... Şimdi İzmir'in Bebek Palas Oteli'nin müracaat defterinde üç tane Altan Erbulak var... Geçenlerde, gazetesine karikatür çizmekle meşgul olan Altan, bir iş için kendisini ziyarete gelen bir filmciye küçük kızını çıkartmış... Adamcağız bir hayli şaşkın, «Aman,» demiş. «Herhalde bir yanlışlık olacak, ben Altan Erbulak'ı aramıştım...» Küçük Altan da, «Tamam amca,» diye cevap vermiş... «Benim adım Altan, soyadım da Erbulak...»

ORHAN GÜŞİRAY
«Aslar» in lideri!...

Sayar ve Tema

Lâf, şimdi de samimiyetten açıldı... Bugünlerde bir hayli samimî olan bir çiftten bahsetmek iyi olacak herhalde... Son yılların gözde aktresi Leylâ Sayar ile büyük şöhret Muzaffer Tema'nın arkadaşlıklarından bahsediyoruz.. Ayrıldılar, birleştiler, yine ayrıldılar derken, artık bu çiftin içtikleri su ayrı gitmiyor.. İstanbul'un birçok eğlence yerlerinde daima beraber görünen Leylâ Sayar ve Muzaffer Tema'nın bu arkadaşlıkları nereye varacak acaba?

TEMA VE SAYAR
Ayrı değiller!..

Yeni bir Aktör - Prodüktör

«Beşler» den konu açılmışken, son zamanlarda film piyasasında hızla yayılan bir başka modadan da söz etmek hata olur... Bilindiği gibi, sinema piyasasında durumunu kuvvetlendiren birçok oyuncular hemen kendi hesaplarına film çevirmeğe başlıyorlar... Anlıyacağınız, hem aktörlük ve hem de prodüktörlük... Şimdi bunların arasına bir yenisi daha katıldı... Sempatik ve sevimli esmer jönümüz Baki Tamer, «Tamer Film» adı altında yeni bir firma kurmuştur. «Tamer Film» ilk olarak, Baki Tamer'in senaryosunu yazdığı «Esmer Delikanlı» adlı kordelâyla sanat hayatına atılıyor... Sansürün tetkiklerini çok sıkı ve ciddi tuttuğu şu günlerde, tasdik için gönderilen yirmi altı senaryo arasından ancak üçü çıkabilmiştir. Bu senaryolardan biri de Baki Tamer'inkidir...

Mahir Özerdem triosu

Mahir Özerdem deyince, hep akla trio kelimesi ve trio kelimesinden de üç ve üçle alâkalı şeyler gelir... Neden, dersiniz... Bizde, herşeyde olduğu gibi lisan bahsinde de bir züppeliktir alıp yürüdü... Her işin faydalısından ziyade gösterilişine heves etmeyi a-

deta bir millî dâva haline getirmişiz... Türkçeyi veya türkçeye tamamen yerleşip bize malolmuş bir kelime dururken, onun yerine lâtincesi, fransızcası veya ingilizcesini kullanmak bir marifet sayılıyor... Çifti yerine düosu, üçlüsü yerine de triosu... Diyeceksiniz, yazının başlığı da trio ya... Haklısınız... Fakat, zaman size uymazsa, siz zamana uyun demişler... Burada söz konusu edeceğimiz de Mahir Özerdem triosu değil, Mahir Özerdem saçayağı... İşte saçayağı:

1) Pervin Par, Acar Film'in İzmir'de çekeceği «Ya Ben Ya O» onun bazı sahneleri için bu şehre gitti...

2) Ankara'da bulunan Sibel Göksel - Mahir Özerdem çiftinden, Mahir Özerdem de bir işi (!) için İzmir'e gitti...

3) Ankara'da bulunan Sibel Göksel - Mahir Özerdem çiftinden Sibel Göksel ise, yazdan istifade ve bol bol denize girebilmek düşüncesiyle İstanbul'a geldi...

Aslında bu üç kişinin, üç ayrı şekillerde görülen hareketleri birbirleriyle yakından alâkalı. Gayet mâsumane görülen bu seyahatlerin hepsinin de ayrı sebepleri var...

Deniz mevsiminin başlaması Sibel Göksel'i nasıl İstanbul'a çekiyorsa, Pervin Par'ın İzmir'e gitmesi de, Ankara'nın karasal sıcaklığında çile doldurmakla meşgul Mahir Özerdem'i İzmir'e çekti...

Üç gün için İzmir'e gitmiş olan Acar Film ekibiyle Özer-

dem de beraber kaldı... Tabii bu arada kısa bir süreden beri dargın bulunduğu arkadaşı Pervin Par ile de eski samimiyeti kurmaları pek gecikmedi... Hattâ bu seferki samimiyet eskisinden de fazla olacak ki, Mahir Özerdem, otobüsle yaptıkları gezilerin çoğunu Pervin Par'ın dizine yatmakla geçirdi...

Ne demeli? Şayet birşey diyecek varsa, o da biz değiliz herhalde... Bu hususta Sibel Göksel'in diyecekleri alâka çekici olsa gerek...

Bu günlerde araları iyi

Yakar Film'in sahibi Suzan Yakar ile eşi, aktör Adnan Şenses'in araları bugünlerde pek iyi... Nazar değmesin demek gerekiyor... Zira bundan iki - üç ay öncesi ayrılmaktan bahseden bu çiftin aralarından karakedi geçmişti... Son günlerde, Adnan Şenses'in film işlerinden vakit kaldığı vakitlerde, onlar da gezip tozuyorlar...

ADNAN ŞENSES — SUZAN YAKAR
Mesut çifti!..

LÂLE ORALOĞLU VE MİSİRLİ AKTÖR ÖMER ZÜLFİKAR
Mısırlı aktörün dediği: Kanımın yarısı Türk...

Berlin senatosunun toplantı binası «Kongresshalle»'yi Amerikalılar yapmışlar ve Berlinlilere hediye etmişler. Çağdaş mimari örneği... Festivalin açılışı ilk gece Kongresshalle'de yapıldı. Yol boyu insan kalabalığından geçilmiyordu. İğne atılsa yere düşmeyecek.

İyi bir orkestra, sahnenin önünde yerini almıştı. Programa göre, Belediye Başkanı Willy Brandt bir konuşma yapacak, sonra uluslararası üne sahip çeşitli

ülkelerden gelmiş sinema yıldızları halka takdim edilecek ve arkasından da Peter Ustinov'un rejisörlüğünü yaptığı bir Amerikan filmi «Ramanoff And Juliet - Romanoff ve Juliet» gösterilecekti.

Başkan Brandt ortaya çıktı. Her yıl yaptığından değişik olmayan bir konuşmayla festivali Berlin şehri adına açtı ve davetlilere hoş geldiniz dedi. Brandt'm arkasından yıldızlar resmi geçidi başladı.

Gelenler arasında kimler

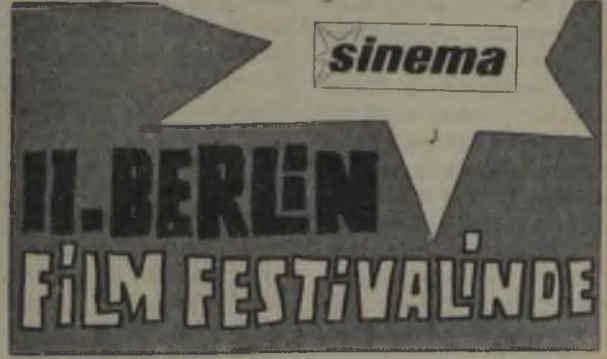

FESTİVAL BALOSU
Her şey sinema için!...

vardı. Orta boylu, tombul ve esmerdi. Göğüsleri taş-tıkça taşıyordu elbisesinden. Laya Raki ile Jane Mansfield'in insana garipçe gelen yırtıklıklarına karşılık Maga Kemal'in pek hoş giden bir sıkılganlığı vardı. Kuliste ezberletilen Almanca sözlerin çoğunu unuttu. Ağdalı Arapçayla aksanıyla ne dediği kolaylıkla anlaşılamıyordu. Ama yine de seyircinin hoşuna gitti, alkışlandı.

Fransız sinemasının ünlü kadın yıldızı Micheline Presle kim ne derse desin artık yaşlanmıştı. İhtiyarlığı açık açık belli oluyordu. Zarifti, kibardı, hanım hanımcık geldi, halkı selâmladı ve iyi alkışlandı.

Sıra bizim Türk yıldızları Lâle Oraloğlu ile Mu-

ÖZEL OLARAK BERLİN'E GİDEN ARKADAŞIMIZ T. KAKINÇ YAZIYOR:

yoktu ki... Araplar, Japonlar, Brezilyahlar, Arjantinliler, Türkler, Fransızlar, Çinliler...

İçlerinde en çok Laya Raki ile Jane Mansfield alkış topladı. Her iki yıldız da adeta birbirleriyle gösteri yarışına çıkmışlardı. İkisi de açık saçık giyinmişlerdi. Birbirlerini kışkanlıkları yüzlerinden akan bakışlarla süzerlerken hiç hesapta olmayan bir başka kadın gövde gösterisinde her ikisinin de önüne geçiverdi. Bu, Birleşik Arap Cumhuriyetinin kadın yıldızı Maga Kemal'di.

En aşağı onlar kadar açık giyinmişti ama, Doğu ya has bir başka çekiciliği

allâ Kaynak'a geldiğinde takdimcinin, adları bir türlü doğru okuyamayışı işi karıştırdı. İlk çıkan Muallâ Kaynak'ı nasıl söyledi şimdi hatırlamıyorum. Ama hiç te bizim anladığımız gibisinden Muallâ Kaynak demedi. Acayip birşeyler konuştu. Ve Muallâ Kaynak görüldü. Ağır ağır yürüdü. Daha doğrusu heyecandan ayakları birbirine dolaşır gibi bir hali vardı üzerinde. O anda yüreği durabilir diye düşündüm. Yüreği heyecandan durabilir ve Muallâcık küt diye oracığa yığılıp kalabilirdi. Olmadı bereket. Halk nezaketten alkışladı. O da selâm verdi, yine ağır ağır

yürüdü, geçti.

Lâle Oraloğlu'nun soyadındaki oğlu'nun Alman dilinde bir oğlu oluşu var ki bayılmak için. Muallâ Kaynak'a göre daha bir alışkın geldi Lâle Oraloğlu. Halkı selâmladı, üstelik mikrofona Almanca birşeyler de söylemesini bildi. O zaman seyirci alkışını esirgemedi.

BALODA...

Kapıdan girdiği zaman kimse farkına varmadı. Nusret İkbâl eldeki rakı miktarının yetip yetmiyeceğini kontrol ediyor, Burhan Arpad büyük bir telâşla ordan oraya koşuyor, Lâle Oraloğlu ise iri yapılı iki adamla konuşuyordu. Ortalıkta keskin bir anason kokusu kol gezmeye çıkmıştı. Biz Muallâ Kaynak'la birlikte kapının solundaki bir köşede lâflıyorduk ki, çok uzun boylu, saçları dökülmeye yüz tutmuş, sivri burunlu bir adam içeri girdi; yanındakilerle bir şeyler konuştular, sonra ağır ağır yürüdüler.

Yanılıyor muyum diye bir daha baktım. Yok, oydu işte. Tastamam oydu. Ber-Hurdan çıkmış gelmiş.

«— Yahu Charlton Heston burada ne arıyor?»

Her gün defter imzalamaktan, poz poz resimler çekirtmekten bunalmış, susuzluktan ölmüş, bitmiş Muallâ Kaynak ne dediğini anlamadı.

«— Efendim?» dedi.

«— Charlton Heston geldi...»

Ansızın heyecanlanıverdi. Yüzü kızardı, gözleri parıladı:

«— Hani, hani nerde?»

Döndürdüm, gösterdim.

«— Aman Charlton Heston! Öyle ya, tıpatıp kendisi canım...» dedi.

Besbelli bir şey. Yüreciği pır pır etti.

«— Ah, yine görüşürüz. Ben bir bakayım...» dedi.

«— Bak ya, bak...» dedim.

Öte yandan Lâle Oraloğlu da seğirtti. Burhan Arpadsız üç Türk filmcisi

Charlton Heston'ın çevresini alıverdiler.

Bir Lâle Oraloğlu konuşabiliyordu. Araya başkaları da girdiler. Tanıştırma töreni başladı. Uzun ve çok iri Charlton Heston hakkı bir Teksaslı gibi sıkım sıkım sıkılıyordu. Bize göre katiben kısa boylu sayılmayan iki yıldızımız Almanya'da ve üstelik Charlton Heston'ın yanbaşında pek kısa kaldılar.

Fotoğrafçılar hazırol durumuna geçince Charlton Heston'dan rica edildi, birlikte resimler alınsın lütfen dendi. Ne desin fıkara! İtiraz bile etmedi. Ağzında bir kaç kelime geveledi. Fotoğrafçılar daha fazla konuşturmadılar zaten... Bir koluna Lâle Oraloğlu, bir koluna Muallâ Kaynak girdi, yanlarında da prodüktör Nusret İkbâl durdu. Flâşlar birbiri arkasına patlamaya başladı.

Charlton Heston bizim üç Türkün üçüne de hep tepeden bakıyordu. Bir şey söylene, bir şey sorulsa yarım eğiliyo r ve utangaç ve saygılı dinliyordu. «Kırık Çanaklar» daha henüz gösterilmemişti ama, çevrece şimdiden ilgiyi üzerine toplamaya çalışıyordu. Bir çeşit pazar durumundaki Berlin Festivalinde dünyanın her bir köşesinden gelmiş alıcılar, satıcılar sürüyleydi.

Bilinen konuları ve bilinen kişilerin serüvenlerini hikâye eden filmler yerine alıcılar adı hiç duyulmadık, ya da başka ülkeler için gerçekten ilgi çekici olabilecek ulusların filmle riñl her zaman üstün tutuyorlardı. Çarşamba günü saat 16 da başlayan Türk kokteveli bu yakınlaşmayı, bu kaynaşmayı sağlamak amacıyla düzenlenmişti.

Koktevelin en büyük özelliği salonun mis gibi Türk rakısı kokmasıydı. Daha kapıdan adımınızı atmadan koku bir bulut gibi size hücum ediyordu. Almanvada rakı her zaman ilgil çekici bir olaydır. Bizimkiler gelirken yanların

ORALOĞLU - İKBÂL - KAYNAK

İngiliz aktrisi Whitelaw ile konuşuyorlar...

da birkaç şişe getirmişler. Gazetecilerden de arandı, bulundu. Yetmesine yeterdi ama, Nusret İkbâl tedarikli olayım demiş, gitmiş nerden ve nasıl bulduysa Almanyada satılan acayip ambalajlı bizim rakılardan bulmuş. 70 Santilitrelik bir şişesi 28 kûsur mark. Siz deyin 29 mark ona. Ne ediyor hesabını yapalım: Bir mark, ortalama 4 Türk lirasıdır. Demek ki 115 lira filân tutuyor. Kesenin ağzını açmış prodüktör zararın burasına kadar geldikten sonra artık geri dönemez.

Charlton Heston'a da rakı verdiler. Önce çaktır

madan bir kokladı. İyi miydi kokusu, kötü müydü belli değil. Yüzünden pek bir şey anlaşılmadı. Ama bekletmedi, ağır ağır kadehi ağzına götürdü ve ilk yudumunu aldı. İçeri doğru batıkça gözlerinin hafifçe belermesinden çarpıldığı belliydi. Üstelik susuz içiyordu da. Ya bizim rakıyı bilenlerden, ya da Türklerden biri hemen su bardağını uzattı. Heston anlamadı, suyun rakıyla olan ilişkisini. Suyu veren:

«— İçeceksiniz. Susuz olmaz bu...» dedi.

Charlton Heston su bar (Devamı 30. sayfada)

ZEKİ MÜREN
«Seyirci ilerliyor...»

Seyircimiz Anlayışlıdır

BUGÜN TÜRK SİNEMASI'NIN ÇAĞDAŞ SEVİYEYE ULAŞMASINDAN BAHSEDİLDİ Mİ, PRODÜKTÖR VE REJİSÖRLER LÂFI AĞZINIZA TIKARLAR: «SEYİRCİ ANLAMİYOR EFENDİM!...» AMA SİNEMA OYUNCULARI TAMAMIYLA AYNİ FİKİRDE DEĞİLLER...

Meselâ, Türk perdesinin bu sezonda en beğenilen yeni aktrislerinden Evrim Fer, seyircimizin eskiye nazaran daha iyi olduğunu kabul ediyor. Muallâ Kaynak ise:

«— Herhalde seyirci aynı şeyleri ve aynı şahısları görmekten bıktı gibi geliyor, dedikten sonra şunları ilâve etmektedir:

«— Bana gelen mektuplardan edindiğim intiba bu...»
Uzun bir müddet sinema-

lan ayrı kaldıktan sonra, gelecek sezonda yeni filmlerini seyredeceğimiz Pervin Par, seyircimizi hüsnüniyet sahibi görüyor...

«Naciye» adlı kordelâdaki başarılı kompozisyonu ile sinema dünyamızda kendisine haklı bir şöhret sağlayan Oya Tarı, seyircinin gittikçe tekâ-

mül ettiği fikrinde...

Leylâ Sayar, sinema seyircimizden çok memnun... Değerli rejisör Atıf Yılmaz'ın eşi, aktris Nurhan Nur:

«— Seyircimiz,» diyor. «Eskiye nazaran daha anlayışlı. Fakat, verileni kabul etmesi de büyük kusur...»

Fatma Girik «Onları çok seviyorum,» diyor...

Kuvvetli kompozisyon yaratıcılarımızdan Suna Pekuysal diğerleri gibi konuşmakta:

«— Sadece film seyretmiye gelen ve ne olursa olsun seyreden bir kütleye hitap ettiğimizi sanıyorum...»

Genç yıldızlardan Türkân Şoray henüz sinema seyircimiz hakkında bir fikre sahip olamamış...

Uslu Kardeşlerden Nuray, seyircinin takdir ettiğine inanıyor... Sunay da, «Sinema seyircimize karşı büyük zaafım vardır. Hepsini çok seviyorum,» diyor...

Bu yıl oynadığı «Dişi Kurt»

adlı kordelâ ile sinemamıza giren, şöhretli tiyatro aktörümüz Müşfik Kenter bu konudaki düşüncelerini birkaç kelimeyle açıklıyor:

«— Vasat bir seyirci... Daha iyi filmlerle, hiç şüphesiz seviyesi yükselecektir...»

Ahmet Tarık Tekçe, Türk seyircisinin nefretini kazanmış bir adam. Sık sık beyaz perdede kötülük işlediği için, özel hayatında bir melek kadar temiz yürekli olan bu aktör seyircimiz sevmiyor... Ama onun da birçok yıldızlar-

NERİMAN KÖKSAL
«Anlayışlıdır!...»

dan fazla hayranı var... Hem de beyaz perdedeki bütün kötülüğüne rağmen... Bakalım Tekçe seyircisi için ne diyor:

«— İyi ve lütufkârdırlar... Fakat kadınların beddualarından çok şikâyetçiyim...»

Büyük bir hayran kütlesine sahip olan genç aktör ve şarkıcı Zeki Müren, seyircinin gittikçe ilerlediği ve herşeyi yutmadığı fikrinde...

Sadri Alışık, büyüklerin ellerinden, küçüklerin gözlerinden öpüp, seyircinin sağlığına duacı olduğunu söylüyor...

Fikret Hasan ise, «Sinema seyircimiz hakkında neler düşünüyorsunuz?» sorusuna, «Düşünemiyorum,» diye cevap veriyor...

FİKRET HAKAN
«Düşünemiyorum!...»

YILIN BAŞARILI SENARİSTİ:

METİN ERKSAN

GENÇ SANATÇI, «GECELERİN ÖTESİ» FİLMİ
NİN SENARYOSUYLA TÜRK FİMLERİ YARIŞ
MASINDA MADALYA ALDI...

Röportaj : Ağâh ÖZGÜÇ

Türk sinemasını genel olarak başarısızlığa sürükleyen sebeplerden biri de hiç şüphesiz senaryo ve senarist yoksunluğudur. Eli kalem tutan bir takım kişiler ortaya çıkıp, senaryo adına yapmadıkları hokkabazlık kalmamıştır. Oysa sinemanın seyirciye herhangi bir fikri aktarması gerektiğine göre senaryoya dayanmak zorundadır. Fakat bunun dışında sinemayı mizansen olarak kabullenenler de çoğunlukla çıkacaktır. Bunu burada tartışacak değiliz. Yalnız yukarıda dediğimiz gibi, sinema herhangi bir temi anlattığı müddetçe senaryodan daima yararlanacağı değişmez gerçeklerdendir.

Bilindiği gibi, İstanbul Belediyesi bu sezon bir «Sanat Festivali» düzenlemişti. Bu festivalin bir bölümü de, Türk Sineması'na faydalı olmak amacıyla, «Türk Filmleri Yarışması» na ayrılmıştı...

Yarışmanın armağanları, yılın başarılı aktör, aktris, yardımcı aktör, yardımcı aktris, prodüktör, rejisör ve senaristine dağıtıldı.

«Gecelerin Ötesi» adlı kordelânın başarılı rejisör ve senaristi Metin Erksan, türlü dedikoduların ortaya yayılmasına sebep olan bu yarışmanın «Yılın En Başarılı Senaristi» ne verilen armağanı aldı. Rejisör olarak da aday gösterilmesine rağmen, armağanı «Kırık Çanaklar» ın rejisörü Memduh Ün'e kaptırdı.

Genç sanatçı, «Gecelerin Ötesi» nde gerçekten başarılı

bir senaryo çalışması yapmıştı. Gayet kuvvetli bağlantılara, güçlü bir tema'ya sahip senaryosuyla Türk Sineması'nın en büyük eksiği olan senaryo konusunda, bizlere büyük ümit vermiştir...

Metin Erksan Türk sinemasında başarılı bir senaryo armağanı ile derecelendirilen ilk sanatçıdır. Kendisiyle yaptığımız bir konuşmayı aynen veriyoruz.

— Sinemada önemli olan senaryo mudur, yoksa mizansen mi?

— Senaryo.

— Neden senaryo?

— Sinemanın da diğer sanatlar gibi, bir şey söylemesi gerektiğine göre, senaryo elbette daha önemlidir. Senaryo yazarı her şeyden önce, bir dünya görüşü, bir sanat görüşü, politik, ekonomik, sosyal tutumu olan bir düşünürdür. Dolayısıyla bütün bu özellikler etken olarak

senaryo yazarının ürünüdür. Buna göre senaryo yazarı bir numaralı sinemacı oluyor. Yani filmin felsefesi ni kuruyor.

— Ülkemizdeki diğer senaryocular için ne düşünüyorsunuz?

— Hangi senaryocular?..

— Senaryosunu yazdığınız «Kanlı Fırar» da Orhan Elmas istenilen sonuca varabildi mi?

— Benim senaryom ile hiç bir ilgisi olmayan çok kötü bir sonuca vardı.

— «Kırık Çanaklar» gerçekçi bir film midir sizce?

— Değil.

— Sebepleri?

— «Kırık Çanaklar» eli yüzü düzgün bir melodramdır. Yani Türk filmciliğinde eskiden beri süregelen melodram türünün Memduh

Ün'ün elinde düzenli bir hale gelişidir. Fazla istismarcı olmayan basit bir melodramdır. Ayrıca «Kırık Çanaklar» kökü dışarıda olan bir melodram. Ben kendi payıma (sinema sanatının en çok yararlandığı kaynak olarak) bu kısır Türk edebiyatı karşısında, dış edebiyat ürünlerine uzanmayı ve onlardan yararlanmayı gerekli görüyorum. Yalnız böyle bir kayın baba, böyle bir ev erkeği, böyle bir ev kadını bizde bol bol rastlanan ucuz tiplerdir. Bu tipleri de bulmak için yabancı ürünlere baş vurmak yanlış. Biraz evvel yabancı edebiyat ürünlerine uzanmayı gerekli görüyordum demiştim. Buna bir iki örnek de verebilirim. Bir «Karamazov Kardeşler», bir «Kırmızı ve Sivah» gibi ü-

(Devamı 29. sayfada)

YAZAR VE METİN ERKSAN ★ Arkadaşımız Ağâh Özgüç, yılın başarılı senaristiyle konuşuyor.

İstanbul Belediyesi bu... Ne demeli ki? Tabii, kendi kendimize söylenmekten, homurdanmaktan başka yapacak işimiz yok...

Sol ayağımı da yere bastıktan sonra, rahat bir nefes aldım. Bir müddetten beri uğraşmam, nihayet müsbet bir netice vermiş ve iki ayağımla birden yere basabilmişim... Fakat, yine de bir muvazene kuramamış durumdaydım...

Otobüse bindiğimden beri böylece rahatsız olarak üstüste, balık istifi yuvarlanıp gidiyorduk... Hem kızıyorum, hem de aklıma gelen fıkrayı düşündükçe kendi kendime gülmek için dudaklarımı ısıırıyordum...

Bir Amerikalı turist, İstanbul'u dolaşmak üzere bir taksiye biner. Arka taraftaki rahat koltuğa kurulup şoföre kendisini dolaştırmasını söyler...

Şoför gayet ciddi, marşa basar, araba çalışır. Az sonra hareket ederler. Fakat, ne hareket, görmeğe değer hani... Parke yolda ilerledikçe, arabanın her yanından ayrı bir gıcırta, ayrı bir tıkırtı ve ayrı bir melodiyükselir. Araba, araba değil... Mübarek, ecel teknesi... Bir ara Amerikalı dayanamaz:

— Arabanız, biraz!... Tamir ve bakıma muhtaç galiba!... Şoför gayet sakin:

— Eh, biraz Mister... der.

Bir STREET TEASER

BOĞAZIÇI... «VİLLÂ ZARİF» İN Çİ ODAĞI BİRİ... ODAĞIN ORTASI... KIZI SAÇLI, VÜCUDLU BİR KADIN... SOYUNUYOR... ÜZÜ KİLERİ TEKER TEKER ATİYOR ONUN BİR KETİNİ UZUN BOYLU, YAKIŞLI BİR SEYREDİYOR...

Röportaj : Doğan TURAL

Amerikalı devam eder:

— Bizim memlekette, her arabanın bir tamir ve bakım kontrol kartı vardır. Şoför talimata göre, arabanın tamir ve bakımını ayarlar. Böylece vukuu muhtemel kaza ve ârizalar önlenmiş olur. Halbuki, deminden beri bakıyorum da, sizde böyle bir kart yok...

Şoför, küçümseyen ve alay eden sözlerle, dikiz aynasından Amerikalı'yı süzdükten sonra, yine gayet sakin:

— Nah, işte Mister!... der ve başucundaki plâkaya yazılmış bulunan yazıyı gösterir.

rir..Bul (Bismillâh) nırrabâ... yaftasıdır. İşte, bir kişiye yüzden kula insanın rılması... meydana otobüs...vücudunun iş ci marşası karşısı fıkrâ...ma geldi...

Terde...cık vıcık tum... Mesine ki, t legi...de... Ne di den...da yollara tüm...sık Serin...mek...bol bol güne su...yapık dururken buralar...kadar ge Vazife...vazife, iş...

TRIP NEASE

IF» İN ODA-
KIZI SAÇLI, ŞAHANE
SOYUNUYOR... ÜZERİNDE-
ATİYOR ONUN BU HARE-
YAKIŞIKLI BİR ERKEK
DİYOR.

Doğan TURAL

m lâf... Böyle de olmaz ki...

Bâri işim çabucak bitse de, tekrar kendimi denizin serin kucığına atabilseydim... «İnşallah» diyordum kendi kendime...

Ben böyle düşünürken, birden biletçinin sesiyle kendime geldim:

— Tarabya, incekler!?

Tarabya... «Villâ Zarfî» in loş odalarından biri... Odanın ortası... Kızıl saçlı, şahâne vücudlu bir kadın... Soyunuyor... Onun bu hareketini uzun boylu, yakışıklı bir erkek seyrediyor... Yalnız, her ikisi de kütük gibi... Sarhoş... Erkek, çekimser, türk... Kadın ise, arzulu ve istekli... Tam bir dişi kaplan... Hattâ ve hattâ... Kadınlik gururu incinmiş bir kadın... Bütün kadınlığı şahlanmış ve erkeğe saldırmak için zayıf bir anını bekliyen dişi fırtına...

Sırtında naylon, çiçekli ve önden düğmeli bir elbisesi var... Onu çıkarıyor... Bakışları ve hareketleriyle erkeğe yalvarıyor sanki... Diğer ise, çekingen halde, salonun bir köşesinde durmuş, kaçamak nazarlarla kadını seyretmekte... Kadın soyunmaya devam ediyor... Şimdi jüponunu çıkarıyor... Daha da var... Çıkardıkça çıkarıyor... İşte burada kaldı... Yavaş yavaş erkeğe yaklaştı... Bembeyaz, pürüzsüz kollarını erkeğe uzat-

rir. Bulur (Bismillâh irrahman-
nirrahim) yaftasıdır...

İşte, bu kişilik otobüse
yüzden... İnsanların sıkıştı-
rılması meydana gelen o
kötü... İştah açıcı
karşısında bu
fıkra aktıma geldi...

Terden...
...esine ki, ter, göm-
leği de...
...Ne diye deniz-
den...
...da yollara düşmüş-
tüm...
...Serin serin yüz-
mek ve...
...bol güneş banyo-
su yapı-
...dururken ne diye
buraları...
...gelmiştim?
Vazife, vazife, iş... Hep ay-

tı... Bütün bu dekor, müziğin tatlı ritmi ile bunalıcı, baygınlık veren, ezici bir hal alıyor, buruk bir tad veriyordu havaya... Nihayet erkek dayanamayıp kadını kolları arasına aldı... Her ikisinin de dudakları birbirine yaklaştı.. Sesiz, puslu, bulanık bir ağırlık çöktü üzerlerine... Ortalık birdenbire tatlı, toz pembe bir ışıkla aydınlandı... Gölgeler uzadı... Köhne bir gramafondan yayılan müzik, tâ uzaklardan boğuk boğuk duyuluyordu... İki genç, şehvet potasında, yekdiğerlerine kaynı-

yacak şekilde eriyip kayboldular...

— Stoop!...

Yönetmenin sesiyle motorun zırlıtısı durdu... Spotlardan etrafa yayılan ışıklar birer birer kayboldular... Yönetmen Metin Erksan, filmin baş oyuncularını olan Peri Han ile Orhan Günşiray'ı hararetle tebrik etti.

Tarabya'daki «Villá Zarif» in lüks salonunda, loş bir ışık içinde cereyan eden bu aşk sahnesi, As Film'in «Bedavacılar Kırılı» ndan

bir pasajdı. Büyük bir ciddiyet ve titizlikle hazırlanan bu kordelâyı yeni sezonda perdelerimizde seyredeceğiz...

★

Sıcak fena halde dokunmuş... Plâjda yaptığım banyo boşa gitmişti... Ter, hiç bir tarafımda hayır bırakmamıştı ama, bu sahne de nefesimi kesmişti... Bir ara daha önce gelmediğime bile üzülüm...

Nasıl üzülmem ki? Orası bambaşka bir âlemdi. Seyre değerdî doğrusu. Bütün sinema seyircilerinin hayranlık, hattâ ve hattâ kıs-

kaçlık ile seyredecekleri bu şahane sahnenin çekilişi bir festivaldi doğrusu...

As Film ekibi, zordan şişmiş boyun damarları, terden sırsıklam olmuş gömlekleri ile sağa-sola telâşla koşuyorlardı. Spotlardan etrafa yayılan ışık ise, salonu cehenneme çevirmeye yetiyor ve artıyordu bile... Travelling arabaları, dekor, aksesuar... Her taraf karmakarışık, her taraf ana-baba günü. Fakat, çalışmayan, iş görmeyen için pek bir eziyet yok. Hattâ bilâkis çok eğleneli.

Kenarda bir koltuğa oturmuş, bütün bu hengâmeyi rahat rahat seyrediyordum.

Bol bol ağaçların bulunduğu bir korunun ortasında farzedin kendinizi. Ya da, bahçesinde bir sürü ağaç ve çiçek bulunan bir köşkte veya evde.

Sabahın alaca karanlığı... Uykunun en tatlı zamanı... Bir sürü kuşun -ta kulağınıza kadar gelen- cıvıl cıvıl sesleri... Kuş sesi diyeceksiniz. Güzeldir. Güzeldir ama gecenin bir vaktinde evine yorgun - argın gelen bir adamın sabah mahmurluğu arasında bunları duyması, herhalde o kadar düşündüğünüz gibi hoş olmasa gerek.

İşte, As Film ekibinin çalıştığı «set» de bundan pek farklı olmasa gerek.

— Mehmet... Dört taksim ikiye yak... Binliği kenara al... diyen ışıkçının hemen yanbaşındaki operatör:

— Kenardaki kabloları da görüyorum. Onları kenara çekin. Hem sonra şu halıyı şuraya serin... derken, yönetmen yardımcısı, rolleri yakın olan artistlere rollerini ezberletmeye ve hareketlerini öğretmeye çalışıyor...

Ötede, bir kenarda oturmuş olan bir adam, önündeki sandalye üzerinde duran gramofonun kolunu çevirmekle meşgul. Gramofondan hafif hafif bir müzik yükselmekte.

Sayın bay, size söylüyorum!.. Koltuğunuzun altındaki o İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca sinema kitaplarında yazılı satırları olduğu gibi beyin nahiyenize yerleştirseniz, sinema tarihini, kronolojisini, tekniğini

yutsanız, kamera elinizde bir oyuncak olsa, ortaya koyduğunuz görüntülerle herkesin parmağını ağzında bıraksanız, yine de siz koskocaman bir budalasınız. O kafanızın içindeki bilgileri kendi

ZAVALLI İYİNİYET

çıkarmaya kullandığınız müddetçe, yalnızca kendinizi ve çevrenizdeki dalkavukları aldatabilirsiniz.

Siz, benim kalbime biseniz, çağı soktuğunuz zaman, ben bıçağın ustalıkla

saplandığını duyamam sayın bay, çünkü ölüyüm. Üstelik siz bıçağınızı salt bana değil, koskoca bir topluluğa saplıyorsunuz...

Siz var olsanız da yoksunuz sayın bay. Gerçekten de üzülüyorum buna. Ama siz benim bu üzüntümü bile kötüye yorarsınız sayın bay...

Siz iyiniyetden yoksun, zavallı bir kişisiniz sayın bay... Tanrı size acısın...

Hayri
CANER

UNUTULMIYACAK ★ Artık sinemayı bırakacağını söyleyen şöhreli Yıldız, sinemamızın unutulmıyacak bir aktörü olarak kalacaktır...

Genç kadın Terminal bina-sına girdiği sırada, uçak alana inmek üzereydi. Büyük, camlı salonun piste bakan tarafındaki rahat koltuklardan birine kendini bırakıverdi. Fazla heyecanlı görünüyordu.

Az sonra Pan Amerikan Havayollarına ait olan uçak alana inmişti. Uçağın açılan kapısından yolcular birer birer inmeye başladılar. Yolcular uçaktan inerken, salondaki oparlörler de İngilizce olarak şu mesajı vermekteydi:

«— Dikkat... Dikkat... Ortaşarktan gelmekte olan Pan Amerikan Havayollarına ait u-

SİNEMAYI BIRAKIYORUM

DEĞERLİ AKTÖR, ŞİMDİLİK BOL BOL İÇKİ İÇİP, BOL BOL UYKU UYUMAK İSTİYOR...

Röportaj: Orhan ÖZTÜRK

çak alana inmiştir.»

Yolcular arasında uzun boylu birisi, uzun boyu, hafif öne eğri vücudu ve esmer yüzü ile bilhassa dikkati çekiyordu.

Üzerinde iğreti duran ceket ve günlerdir ütü yüzü görmediği her halinden belli olan pantolonuyla diğerlerinden derhal ayrılıyordu. Merdiven-

leri inip de toprağa bastığı an ayaklarını iki yana açıp bir müddet durdu. Derin derin nefes aldı. Sonra cebinden çıkardığı küçük bir şişeden bir yudum çekti. Birdenbire aklına gelmiş gibi Terminal binasından tarafa baktı. O ana kadar asık olan yüzünün gergin hatları birden yumuşadı. Camlı salona doğru elini sallayarak, beyaz dişleri görülecek şekilde güldü.

Uçağın alana inişindenberi, dikkat ve heyecanla, yolcuları seyreden kadını büyük bir sevinç dalgası kaplayıverdi. O da, genç adama mukabele olmak üzere ellerini salladı. Sonra hızlı adımlarla yandaki kapıya doğru ilerledi ve kayboldu.

Gümrük memurları büyük

YAŞAMAK HAKKIMDIR ★ Atıf Yılmaz'ın rejisörlüğünü yaptığı bu filmde, Tura: Seyfioğlu başarılı bir kompozisyon vermişti...

**YILLARIN GETİRDİĞİ ŞÖHRET ★ Türk Sineması'n-
da kendine büyük şöhret ve yer edinen Turan Seyfioğlu'nun sinemayı bırakması, hayranlarını üzüyor...**

bir ciddiyet ve süratle, yolcuların gümrük muamelelerini tamamlıyorlardı. Sıra genç adama geldiği zaman memur:

«— Pasaportunuz Mister?» dedi

Genç adam pasaportunu verdi.

Memur:

«— Paralarınız efendim?»

Genç adam anlamamış olduğunu belirten ve soran bakışlarla memura baktı ve sonra hayretle:

«— Ne parası?»

«— Pasaportunuz altı aylık efendim. Altı ay müddetle, sizi İngiltere'de geçindirecek para. Veya bu müddet zarfında, burada sizin geçiminizi sağlamayı kabul etmiş birinin taahhütnamesi, davetiyesi.»

Adam elini göğüs cebine sokup bir Amerikan doları çıkarıp memura uzatırken, hemen yanında duran adamı gösterdi.

«— Mevcut paramın hepsi, sadece bir dolar. Onu da gelirken bu Amerikalı arkada-

şımdan aldım. Fakat benim karım buradadır. Hem kendisi İngilizdir.»

Memur, anlatılanları büyük bir nezaket ve sabırla dinledi ve:

«— Evlenme cüzdanınız ve karınıza ait ikamet belgesi?»

«— Her ikisi de yok. Fakat karım tarafından bana çekilmiş bir telgraf var. Bu size durumu izah eder zannedirim.» Deyip elindeki telgrafı adama uzattı. Fakat, memur telgrafa hiç bakmadan başını red makamında iki yana salladıktan sonra:

«— Olmaz efendim. Mükün değil,» deyince genç adam birdenbire sinirlendi. Hemen yanda duran telefonla konuşma müsaadesi isteyerek numarayı çevirdi. Memur onun bu asabi halini, gayet mütebessim olarak seyrediyordu. Genç adam bir yandan telefonla konuşurken bir yandan da memura lâf yetiştiriyordu. Onun hiddeti arttıkça, memur onu sükûnet ve tebessümle seyrediyordu. Nihayet:

«— Mutlak surette buraya gelmen lâzım Patricia,» dedi ve ankesörü hırsıla ve şiddetle yerine bıraktı. Şiddetli vuruş karşısında telefonun ankesörünün ağız kısmından bir parça kopuverdi. Bunun üzerine kenardaki bir koltukta oturmakta ve cereyan eden olayları sükûnetle seyretmekte olan Amerikalı, elindeki viski şişesini uzatarak:

«— Çek azizim çek. Sinirlenmeye değmez.» Genç adam, viski şişesini hırsıla kapığı gibi dibini gördü.

Şeyi ağzından indirdiği an, yanında beliriveren kadına önce hayretle baktı, sonra birbirlerine sevgi ve samimiyetle sarıldılar. Seramoni biter bitmez, memur kadına hitaben.

«— Misis Seyfioğlu. Kocanız çok sinirli bir insan. Mafih, sıcak iklim insanı oluşu onun bu hareketini mâzur göstermeye kâfi.»

★

Gümrük muameleleri tamamlanmış ve genç karı-koca kendilerini bekleyen yolcuların homurtaları arasında Londra'ya giden otobüse bindikleri zaman her ikisi de memnun, gülümsüyorlardı.

Londra'da bulunan karısını ziyarete giden Turan Seyfioğlu, işte İngiltere'ye ilk defa böyle ayak basmıştı.

Bütün hayatı boyunca hiçbir şeyi ciddiye almayan sanatkârimiz, evlilik hayatında dahi aynı şekilde hareket etmekten geri durmamıştır.

1921 yılında İstanbul'da doğan sanatçımız, kendisiyle yaptığımız röportajda hayat hikâyesini şöyle anlatmıştır:

«— Hayatımın, hatırladığım kısmı Ankara Maarif Kolejinde başlar. O zamanlar ele avuca sığmaz, haşarı bir çocuktum. Bunun tabii bir sonucu olarak onuncu sınıfa geldiğim zaman okuldan kovuldum. İşte benim hüviyetimi ve benliğimi ortaya koyan hayatım bundan sonra başlar.

Mektedir sıralarında çalıştığım ve bir diploma aldığım kayakçılık için muallim olarak Erzurum'a gönderildim. Bir yandan kayak dersleri verirken bir yandan da 400 ve 1500 metre koşuyordum. Bu branşlarda alınmış Türkiye birincilikleri, Fuat birincilikleri ve ikincilikleri vardır. Fakat her şeye rağmen böyle bir yaşayış beni tatminden çok uzaktı. Her an değişik yerler görmek, değişik şeylerle karşılaşmak istiyordum.

İşte bu sebepten pılımı pırtımı toplayıp bir seyahate çıktım. Güneye, Arabistan tarafına gittim. Bir seneden biraz fazla süren bu seyahatım sırasında ta Basra Körfezine kadar indim. Bu arada Afrin, Raco, Halep, Şam, Beyrut, Trablusşam (Tripoli), Pales-tin ve Telâvîv'den başka şimdi hatırlıyamadığım bir sürü yerler gördüm. Arabistan'a yaptığım bu seyahatler daha sonra birkaç defa daha te-kerrür etti. Daha sonra Avrupa'ya gittim. Bu arada —bir İngiliz olan— Patricia Adams ile evlendim.

Askerliğimi bitirdiğim anda ne yapmam hususunda müte-reddittim. Arabistan'a veya Avrupa'ya gitmek mi yoksa senelerdir uzak kaldığım ailemin yanında kalmak mı benim için daha iyi olacak diye düşünüyordum.

Ben bu şekilde hem düşünür ve hem de askerlik yorgunluğunu çıkarırken, tesa-düfler beni bambaşka bir maceraya sürükledi. Artist oldum. «İstanbul'un Fethi» ile sinemaya başladıktan sonra, rejisör Aydın Arakon'un Tür-kiye'de ilk defa yaptığı Avrupa bir film olan «Ankara Ekspresi» ile bugünkü şöhre-timi kazandım. Fakat herşeye rağmen —şimdi dahi— kendi-mi tam hakkıyla bu işe de bağlayamıyorum. Herşeyi ol-duğu gibi bunu da bir avan-tür olarak kabul ediyorum.»

O zamana kadar hiç ses çı-karmadan sessiz sessiz ken-disini dinlemiş ve bu arada da sevimli sanatçımızı yakın-dan tetkik etmek fırsatını bulmuştum. Derinleşmiş olan yüz hatları, hayat hikâyesini açıkça anlatıyordu. Kırk ya-şında olmasına rağmen, geçir-mediği tecrübe kalmamıştır. Gözlerine bakarak sözlerine şöylece devam etti:

«— Benim —garip de olsa— tatlı bir hayat felsefem var-dır. Herşeyden önce yaşama-yı, insanın gönlünün istediği şekilde hareket etmesi olarak kabul ederim. Şimdiye kadar

da böyle yaşadım ve böyle ya-şamaya devam edeceğim.»

Bunun üzerine kendisine bir soru sormak ihtiyacını hissederek:

«— Acaba şimdiki kararınız nedir? Pek merak ediyorum, dedim. Gülerek yüzüne bak-tı ve:

«— Dinleneceğim,» dedi. «Ailemin yanında kalıp biraz istirahat etmek istiyorum. Bol bol içip, bol bol uyumak istiyorum artık,» dedi ve ö-nünde duran dolu bir bardak içkiyi bir dikiste bitiriverdi.

Bütün bu anlattıklarından sonra hayretle kendisine bak-tım. Hepsi enteresan şeyler-di. Fakat en son söyledikleri-ni yerine getirebileceğine i-nanmadım. Pek yakında bir İngiltere seyahatine çıkaca-ğından yüzde yüz eminim. Ne-den mi dediniz? Gayet basit. Çünkü evlenip de sonradan ayrıldığı karısı, Patricia'dan bir çocuğu olmuştu ve kanun çocuğu annesine vermişti. Lâf arasında çocuğunu çok sevdi-ğini ve onun halen İngiltere'-de olduğunu söyledi de on-dan.

Hayat hikâyesini bitirdik-ten sonra, günlük olaylar ü-zerinde konuşmaya başladık.

DİNLENECEK ★ Dev aktör yılların yorgunluğunu atmak için dinlenmek istiyor....

Bir ara, dünya sinemaları ile mukayese imkânları oldu-ğnu düşünerek Türk sineması-nın bugünkü durumu hakkın-da bir soru sordum.

«— Bana kalırsa, Türk si-neması bugünlerde büyük i-lerlemeler kaydetmektedir. Böyle bir çalışma sayesinde-

dir ki pek yakında, diğer mil-letlere ulaşmamız mümkün o-lacaktır,» dedi.

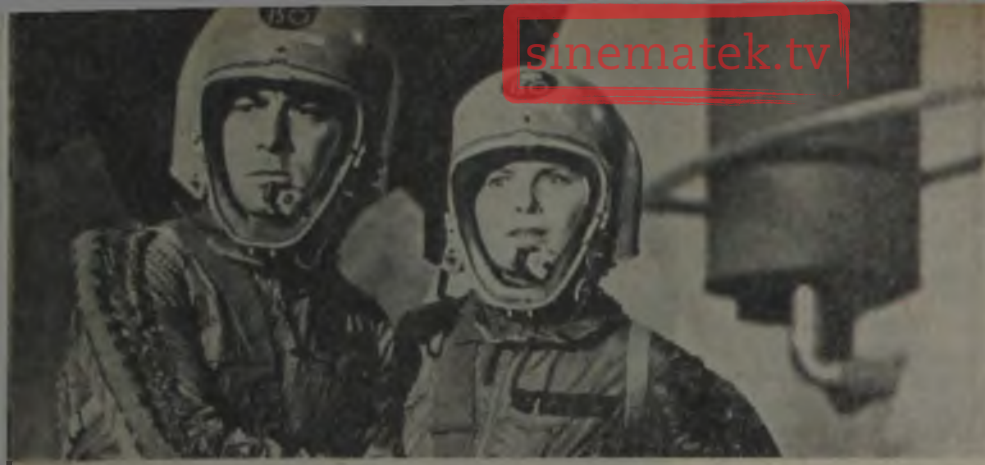
«— Peki. Bu ilerlemeyi hız-landırmak için alınması lâzım gelen tedbirler hakkında ne-ler düşünüyorsunuz acaba?»

«— Vallahi ben bu hususta diğer artist, prodüktör ve re-jisör arkadaşlardan tamamen başka türlü düşünüyorum. Onlar hemen hemen hepsi, sansür kanunundan ve pro-düktörün para kazanma hır-sından şikâyetçidirler. Ben ise —ben dahil— bütün arkadaş-ların vazifelerinde daha çalış-kan ve daha hüsnüniyetli ol-maları lâzımgeldiği kanaatin-deyim. Yani hatayı başkasın-da değil de kendi kendimizde aramak taraftarıyım. Yoksa suçu daima başkasına yükle-meve çalışmakla bu işler hal-ledilmez. Başkasının hatasını düzeltmeğe çalışmak yerine, herkes kendi hatasını düzelt-se, dâva kendiliğinden halle-dilmiş olur. Tabii bu arada devletin yardımının da olma-sı şarttır.

Kendisiyle yaptığım bu u-zun konuşmada ondan çok şeyler öğrenmiştim. Yavaş ya-vaş kalktık. Foto Fazıl bir-kaç poz resim çekti. Müsaade istiyerek yanından ayrıldık.

ARKADAŞIMIZLA ★ Turan Seyfioglu SİNEMA yazarı Orhan Öztürk'le beraber....

TEMA «AYA GİDEN 12 ÂLİM» DE
Amerika'da bir Türk aktörü...

TEMA VE
MÜMTAZ ALPASLAN

Amerika'da şöhret yapan Türk artistlerinin başında muhakkak ki Muzaffer Tema geliyor... Son olarak, derginizde bahsettiğiniz Mümtaz Alpaslan'ın da başarısı herhalde inkâr edilemez... Gerek Muzaffer Tema ve gerekse Mümtaz Alpaslan memleketimiz lehine Amerika'da epey propaganda yapmış

oldular...

Muzaffer Tema'nın Amerika'da çevirdiği ikinci filminde, «Acı Tebessüm» den daha önemli rolü olduğu söyleniyor. Bu ne dereceye kadar doğrudur? Tema'nın ikinci filminin adını ve memleketimize ne zaman geleceğini bildirirseniz, çok memnun olacağım...

Sezai KURTUL
AKYAZI

SAMI HAZİNSES
Seviliyor!...

SİNEMA — Muzaffer Tema'nın ikinci filminde çok

önemli rolü olduğu doğrudur. «12 to the Moon — Aya Giden 12 Âlim» adını taşıyan bu filmin ne zaman memleketimize geleceği, doğrudan doğruya işletmecilerin bilecekleri bir meseledir.

SEVİLEN AKTÖR

Samî Hazinses bu sezon seyrettiğim «Altın Kalpler» adlı kordelanın en başarılı oyuncusuydu. Bilhassa iri kıyım Kadir Savun'la, ufak tefek Hazinses, sinemamızda bir orijinalite yaratabilecek bir çifti teşkil ediyorlardı. Onları bu filmde seyreden prodüktörler herhalde, Hazinses - Savun çiftini Türk Sineması'nın Lorel - Hardi'si yapmayı düşüneceklerdir. Bu çok iyi olurdu...

Mustafa DAGGİL
GAZİANTEP

DERGİ HAKKINDA

Altı aydır Almanya'da tahsilde bulunmaktayım. SİNEMA Dergisini ilk sayısından beri zevkle okurum.

Devamlı olarak da Türkiye'den buraya gelmektedir. Derginizi çok beğeniyorum. Hakikaten başın-

dan sonuna kadar bir Sinema dergisi. En büyük arzum derginizin böyle devam etmesidir. Sizlere, SİNEMA dergisinin elemanlarına, bizlere böyle bir dergi hazırladıkları için teşekkür etmeyi kendime borç biliyorum. Hürmetlerimle.

Mediha ALTUNER
Ober Esslingen/Neckar
Heusteig Str. 6

ALMANYA

BU KOMİKLERE DE
NE OLUYOR?

Artistler arasında ayrılmak, boşanmak, evlenmek,

sevişmek ve âşık olmak bir moda haline geldi. Ama işin komik tarafı, aşkı uğruna intihar etmiye teşebbüs edenler de var şimdi...

Bu sene intihar sezonunu komedyenler açtı. Sezonu ilk açan Gazanfer Özcan oldu. Fakat, komik olduğu kadar kurnaz da olan Gazanfer Özcan, bu hâdiseyi kimseye duyurmadan örtbas etti. Ve tekrar karısı ile barışarak samimi bir hava içerisinde eski neşesine döndü... Ama gelgelelim, bu hastalığa bizim benzinci Suphi, hiç farkında olmadan yakalanmış. Sakın benzinci dediysem başkası aklınıza gelmesin. «BENZİNCİNİN AŞKI» filminin unutulmaz jün komiği Suphi Kaner'den bahsediyorum. İşte nasıl olduysa olmuş. Kendisinin de haberi yok, âşık olduğundan...

Bir gün Suphi Kaner ile Gazanfer Özcan'ı hararetili hararetili konuşturlarken röntgenledim. Suphi, başından geçenleri olduğu gibi ona anlatıyordu. Diğeri ise, tatlı mimikleri ile, «Benimki de aynı üy-

le oldu... Tamam tamam... A, benim tüpün içinde iki tane kalmıştı... İyi ki kalmış, yoksa... Ya... İsimiz tamamdı....»

Suphi, «Benim tüpün hepsi boşaldı Gazan'cığım. -Suphi, Gazanfer Özcan'a Gazan diye hitap ediyordu- Yine de bir şey olmadı.» diyordu... Ne yapayım, bana bir akıl ver-sene Gazan'cığım. Özcan'ın cevabı: «Merak etme geçer. Tekrar barışsın. Bak ben öyle yaptım. Sen de git barış...» «İmkânsız, yapamam.... Seviyorum... Gazan'cığım, o intihar gecesi üzüldüğüm ne oldu bilir misin? Beni koma halinde hastaneye kaldırmışlar da, hastahânenin bütün hemşireleri beni görünce, «Suphi, sana ne oldu?» diye ağlamışlar... Fakat bizimki soğukkanlılıkla başımda beklemiş... Ve nihayet gözümü açtığımda, karşımda bütün sertliğiyle bana, yeni ölümünden kurtulan bir adama, ne dese beğenirsin Gazan? «Onun için intihar ettin, değil mi?»

Gazanfer Özcan tatlı bir kahkaha savurarak, «Vay canına,» dedi... «Suphicığım sakın ha, bu anlattıklarının tek kelimesini bile

kimseye anlatma, yandın vallahi, topa koyarlar seni....» Bu söz karşısında Suphi'nin hemen şekli değişti: «Deli misin abi? Böyle şey onlara anlatılır mı?»

Fehmi ERUÇAR
ŞEHİR

HİNTLİ YILDIZ NARGİS

Hintli yıldız NARGİS'i ilk defa olarak «AVARE» filminde görmüş ve sanatına hayran olmuştum. Bu filminden sonra gördüğüm Aşk Yarası, Ah, Günahkâr, Amber, Didar, Andaz, Sevgili, Çile ve 420 filmlerindeki oyunlariyle tam bir sanatkar olduğuna inandığım yıldızın, bence en güzel rolü «AH» filminde-dir. Bu filmi defalarca seyrettim ve NARGİS'i bu filmdeki rolü için ellerim çatlayıncaya kadar alkışladım.

Şuna inanıyorum ki, sinemayı bilen kimselerin hepsi de NARGİS'i tanır- lar ve onun filmlerini hayranlıkla seyrederek. Nargis Türkiye'de ün salmış ve Türk Sinema seyircisi tarafından filmleri aranan bir yıldız olmuştur.

Hayranı oldu- ğum Hintli yıldız NARGİS'in bir fotoğrafini Sizin Köşeniz sayfalarınızda neşrederse- niz, hem beni ve hem de Hintli yıldız hayran olan diğer sinema meraklı- larını tatmin etmiş olursunuz.

Cemâl YAKUT
KH. KS.
SİVAS

NERİMAN KÖKSAL'IN RÖPORTAJI

Son haftalarda unutulmaz yıldızların başında Neriman Köksal geliyor. Derginizde, son olarak değerli aktör Orhan Günşiray'la «Belâlı Torun» ve «Bedavacılar Kırkı» adlı kordelâda oynadığını okuduğum bu güzel yıldızın röportajının yakın bir zamanda neşredilmesi, beni son derece sevindirecektir...

Ahmet ÜLKÜ
İZMİR

BAKİ TAMER UNUTULUYOR MU?

Mücadele ile şöhrete ulaşan, siyah kabarık saçlı, ince bıyıklı, esmer, sol yanağı üzerinde hafif bir yara izi bulunan, kibar ve yakışıklı bir genç... Baki Tamer... SİNEMA Mecmu-

NARGİS
Hintli yıldız...

ası nasıl olur da onu unuttabilir? Olur şey değil...

Uzun zamandan beri mecmuanızı takip ettiğim halde ona ait ne bir yazı, ne de bir resimle karşılaş- tım...

Çileli Bülbül, Daha mı Çekeceğim, Kederli Yıllar, Çoban kızı, Acı Sevdâ, Murada Ereceğiz, Kader Yolcusu, Köyde Bir Kız Sevdim filmlerinin kahra- manı olan Baki Tamer'in röportajının onun diğer hayranlarını da memnun edeceğini zannedirim...

Sefer AKIN
İntizam Mahallesi
BURSA

SİNEMA ★ Bu sayımız- da Baki Tamer'in en son röportajlarından birini tak- dim ediyoruz. Sizi tatmin edeceğimizi umarız.

NERİMAN KÖKSAL
Unutulur mu?..

İŞTE PERVİN PAR ★ İri siyah gözler... Kapkara, pırıl pırıl, Diba stili saçlar... Hafifçe havaya kalkık bir burun..

Emirgân... Emirgân... Emirgân... Hep Emirgân... Baş da Emirgân, sonu da... Malûm, yaz gelince Boğazın ve dolayısıyla de Emirgân'ın sözünü sık sık tekrarlamadan olmuyor. Kime sorsanız aynı şey. Fakat bizim bugünlerde Emirgân'dan bu kadar sık ve ısrarla bahsetmemiz, ne çay tiryakisi olduğumuzdan ve ne de romantik olduğumuzdan.

OSMANLI SARAYLARINDA

PERVİN PAR, KISA SÜREN BİR AYRILIKTAN SONRA AYHAN IŞIK'LA OYNADIĞI FİLMLE TEKRAR SİNEMAYA DÖNDÜ...

Röportaj: Orhan ÖZTÜRK

Bizim bahsetmemize sebep, filmcilerimizin bugünlerde, Emirgân koruluğuna gösterdikleri rağbetten. Mamafih, böylesi bizim de işimize gelmiyor değil... Hani nasıl derler: «Bedava sirke, baldan tatlıdır» Şöyle dergi hesabına bir Emirgân sefası yapmak hiç de fena olmaz hani. Her ne kadar vazife için gidiyorsa da, gidiş veya dönüşte şöyle bir beş dakikacık mola verip de bir çay içmek elbette ki mümkün olur.

Sarı Köşk'e geldiğimizde iyice terlemiştik. Hava çok sıcaktı. Güneş, henüz tepemizde olup, bütün şiddetiyle ortalığı kavuruyordu. Kendimizi, gölge bir yere atmak için can atıyorduk.

Son, mermer basamağı da çıkıp, Sarı Köşk'ten içeri adımımızı atar atmaz tath bir serinlik yüzümüze çarpmakta gecikmedi. Sağdan soldan açılmış olan pencerelerden içeriye tatlı bir rüzgâr doluyordu. Salonun içi ana-baba günyüdü. Herkes hummalı bir faaliyettedir. Acar Film, tam kadrosu ile oradaydı. Rejisör Aydın Arakon'un başkanlığında ekip harıl harıl çalışıyordu. «Ya Ben, Ya O» isimli kordelânın başrollerinde Ayhan Işık ve Pervin Par oynuyorlardı. Bir müddet ekibin mola vermesini bekledik.

★

İri siyah gözler... Kapkara, pırıl pırıl, Diba stili saçlar... Hafifçe havaya kalkık bir bu-

run... Etli ve âdeta elle yapılmış gibi gayet muntazam dudaklar... Daha doğrusu tatlı, şişşirin, sevimli bir yüz... Gözlerde okunan çocukça bir masumiyet... Ve bütün bunlardan başka —kadım Yunanistan'ın güzellik ilâhelerini kıskandıracak kadar— mütenasip bir vücut...

İşte ilk görüşte tanıdığım Pervin Par...

Osmanlı Saraylarında bir Fransız dilberi değil, ama Osmanlı saraylarında bir Türk dilberi. Bir anda tarih gözlerimin önünden bir sinema şeridi gibi geçti. Güzel ve sevimli sanatçımızı, salına salına bir sultanın huzuruna çıkıyormuş gibi hayal ettim. Hani dekor da buna müsaitti. Ne de olsa, tarihî bir Osmanlı köşkü olan Sarı Köşkteydik. Bir bakıma tamamen hakikatti bu...

Kendimi takdim ettim. Ken disine uzattığım eli sıkıp sıkılamakta bir an tereddüt eder gibi oldu. Fakat, uzun ve muntazam parmaklı elini uzatıp elimi dostça bir samimiyetten ziyade resmi bir tavırla sıkıttı. Hayret etmiştim doğrusu. «Acaba neden» diye düşündüm. Çünkü daha evelden hiç tanışmıyorduk. Kendi kendime «hele dur bakalım, şimdi nasıl olsa öğreniriz» diye düşündüm. Muhteşem dekor içerisinde kendimi bir Osmanlı sultanı gibi hissetmiye başlamıştım. Herhalde biraz fazlaca kasıldım da... Mamafih, herşeye rağmen kim ne düşünürse düşün ama şu koltuklara rahatça kurulmama kimse karışmasın da.

Pervin Par ile bir divana otururken bunları düşünmekten kendimi alamadım.

Karşılıklı konuşmaya başlamıştık. Sevimli sanatçımız, kendinden, daha doğrusu yaşından ve güzelliğinden umulmıyacak kadar ağırbaşlıydı. Halbuki ilk görüşte, onun biraz şımarık olacağını tahmin etmiştim. Hiç de öyle değildi. Hem bu ağırbaşlılığı, kendisine bir asalet kazandırmıyordu. Sorduğum soruları cevaplandırırken, yüzü kızarıyor ve âdeta sesi titriyordu. Buna,

yaşının çocuk denecek kadar küçük olması da tesir ediyordu galiba.

Takvim yaprakları birer birer dökülüp, her dökülen yaprağın altından bir yenisi çıkıyor. İşte her iş sahasında olduğu gibi film piyasasında da her gidenin yerine bir yenisi ve hem de daha iyisi ve daha güzeli gelmektedir. Son yıllarda, bilhassa daha fazla önem kazanan, bu yeni yıldız yaratma işi pek yakında bir sanayi haline gelirse hiç şaşmamak lâzım. Zira, Pervin Par da böyle bir seçimle beyaz perdeye girmiş bulunmaktadır. Bir derginin tertiplediği müsabakada derece alan Pervin Par, ilk defa başrolerini oynadığı, «Gelinin Muradı» adlı kordelâda sanat kabiliyetini göstermekte gecikmedi. Fikret Hakan'la beraber oynadığı bu film ile bütün dikkati üzerine çeken Pervin Par, câzip ve büyük teklifler almakta gecikmedi.

Hâdiselerin seyri Pervin Par'ı, şöhrete götürürken, aşka daha fazla yaklaşıtıyordu. Nitekim rejisör Nişan Hancı'nın idaresinde yapılan «Sonbahar» adlı kordelâda beraber oynadıkları Mahir Özerdem'e gönlü kayverdi. 1958

MUHTEŞEM DEKORDA ★ Pervin Par, Emirgânda'ki köşkte, Osmanlı saraylarındaki bir sultan gibi...

yılında başlayan bu aşk, günlerin geçişi ile daha gelişmiş ve daha da olgunlaşmıştı.

★

İki kanatlı, geniş, büyük bir kapı. Bembeyaz, pırlı pırlı... Gecenin karanlığı içinde bile dışardan, odaya sızmakta olan ay ışığında gayet rahat farkediliyordu. Odanın içinde bir ölüm sessizliği hüküm sürmekte. Ortalıkta çıt yok. Her taraf derin bir uykuda. Gecenin bu boğucu ses-

sizliği içinde ta uzaklardan bazı sesler duyulmakta. Oda'nın bir kenarında duran geniş bir koltuğa oturmuş, sessizce duran kadın âdeta oturduğu yerde uyuyordu. Hariketsiz ve düşünceliydi. Bir ara kapının, dışında bir takım ayak sesleri bütün bu sessizliği bozdu. Saatlerdir, koltukta hareketsiz oturan genç kadının sesin geldiği kapı tarafına başını süratle çevirdi. Yüzü bir anda değişti. Yüz hat-

YA BEN YA O ★ Pervin Par sinemaya döndükten sonra Acar Film'in bu kordelâsında Ayhan Işık'la baş rolü oynuyor...

A black and white photograph of a man and a woman sitting on a patterned sofa. The man, on the left, is wearing a dark suit and tie, and is looking down at a small object in his hands. The woman, on the right, is wearing a light-colored dress and is looking towards the man.

«GELİNİN MURADI» ★ Pervin Par, arka daşımız Orhan Öztürk'e sinemaya bu filmle girdiğini söylüyor...

BERLİN MEKTUBU

(13. sayfadan devam)

dağını aldı, güzel güzel içti. Sudan sonraydı ki yüzü güldü biraz, ağzının kavrulması geçti.

Böyle yerlerde âdettir, hem veren, hem de iğen bir marifet yapmış gibi karşılıklı bakışmalar ve veren:

«Nasıl buldunuz bakalım iğkimizi?» diye sorar.

İğen, hâ'â çarpılmasının etkisinden kurtulamamış:

«— A, vallahi çok güzel... Çok güzel...» der.

Ağzında hakla ısılanmayan biri, söz olsun gibilerden:

«— Beyendiniz mi?» diye sordur.

Charlton Heston, boynuna kırdı:

«— I beg your pardon?»

«— Rakıyı diyorum, sevdiğiniz mi? İyi mi, ha?»

«— Ha... Rakı...» dedi

Ama ikinci bir yudum almaktan çekindi.

Charlton Heston «A, good, good, fine...»

Charlton Heston'ına yine rahat vermediler. Alkılar bir yandan bir yana çanta gibi taşıdılar. Hâle de hep bir arada resimler çekecekmiş. Bu arada yine beylik sözler ortada dolaşmıyor.

«— Efendim, Türkiye'de filmeleriniz çok beyniliyor...»

«— Oh, çok teşekkür ederim...»

«— Tabii, siz büyük aktör... İyi oyun...»

«— I beg your pardon?»

«— Diyorum ki, siz çok büyük oyun oynuyorsunuz...»

Heston da güldü.

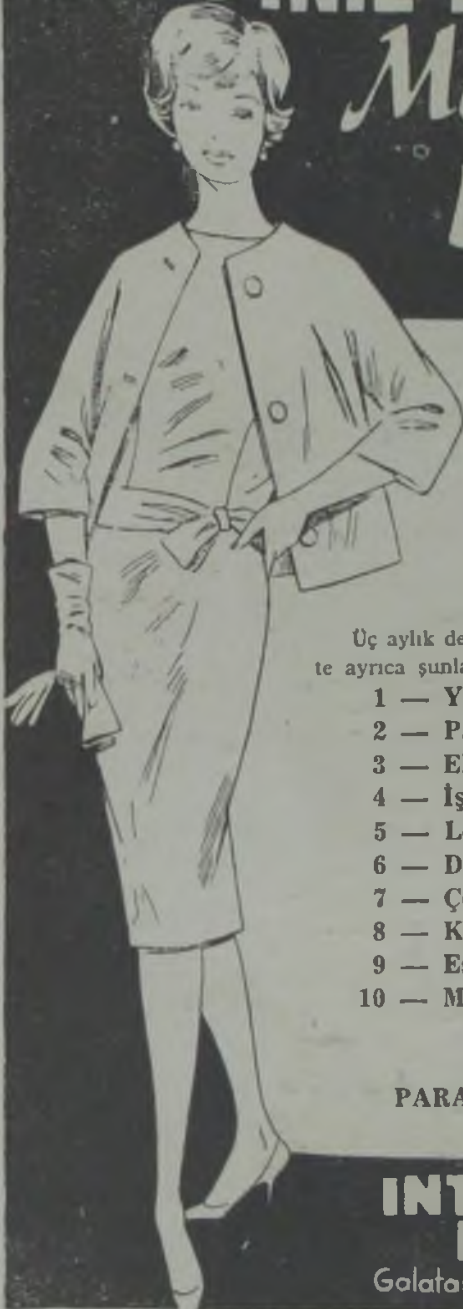
«— Ch, çok teşekkür ederim...» dedi.

Flâşlar yanıp söniyordu.

Bu defa da festival başkanı Dr. Alfred Bauer geldi.

Ona da rakı verdiler. Alışkan değildi o da ama, bozuntuya vermeden sonuna kadar dayandı kadehin.

Artık ELBİSELERİNİZİ KENDİNİZ DİKEBİLİRSİNİZ

Mektupla BIÇKI-DİKİŞ DERSLERİ

Evinizden ayrılmadan, elinize kadar göndereceğimiz bol şekilli, resimli, patronlu derslere, günde birkaç saat çalışmak suretiyle üç ayda mükemmel bir terzi olabilirsiniz. Böylece kendi elbiselerinizi dikebileceğiniz gibi başkalarına elbise dikmek suretiyle aylık kazancınızı 3000 liranın üzerine yükseltmeniz mümkündür. Elbiselerinizi diken terzilerin sizden yaratılış bakımından hiç bir üstünlükleri yoktur.

Üç aylık ders ücreti 100 liradır. Biçki-Dikiş dersleri ile birlikte ayrıca şunlar verilir:

- 1 — Yemek dersleri
- 2 — Pasta ve tatlı dersleri
- 3 — Elbise modelleri
- 4 — İşleme modelleri
- 5 — Leke çıkarma usulleri
- 6 — Doktorunuz diyor ki
- 7 — Çok sık bir dikiş kutusu
- 8 — Komple iğne takımı
- 9 — Eşel
- 10 — Mezür

Daha geniş bilgi için

PARASIZ BROŞÜRÜMÜZÜ İSTEYİNİZ

INTERNATIONAL OFFICE BIÇKI-DİKİŞ SERVİSİ

Galatasaray Yeni Çarşı Cad.No.46 Kat.2 Beyoğlu
İSTANBUL

Bauer'in gelişi de en azından Charlton Heston kadar önemliydi.

Birleşik Arap Cumhuriyetinin festivale gönderdiği ünlü jönpromiyesi Ömer Zülfikâr da rakı peşindeydi. Olur iş değil canım. Kapıdan kim girerse ya garsonlara, onları bulamazsa ense traşlarından ve

giyim kuşamlarından hemen Türk oldukları belli kimi görürlerse soruyorlardı:

«— Rakı?...»

Kokteylin açıldığından yarım saat geçmiş geçemişti ki rakılar suyunu çekti. Lâle Oraloğlu ev sahibesi durumunda önüne gelene;

«— Do you want orange water - Portakal suyu ister misiniz?» diye sormaya başladı.

Kapıdan giren rakıyı bulamazsa bile hiç olmazsa Charlton Heston'la Dr. Bauer'i buluyordu ki o da kâr sayılırdı. Başkalarını kokteylinde o da yoktu ya...

sinematek.tv

sinema

